

Декада патріотичного
виховання
(лютий)

Україна

Тема:
Твоя
країна
–
Україна

Мета: розширювати знання учнів
про свою державу; ознайомити
дітей з
поняттям «Батьківщина»,
«держава»;
розвивати почуття патріотизму;
Виховувати любов до рідного
краю.

*«Доброго дня, дорогі учні! Я
квітка Соняшника. У мене
трапилася біда. Вітер забрав
мої пелюстки. Щоб повернути
їх, треба виконати всі
завдання, які я
передала
Сорокою.»*

Пелюстка 1

Щоб патріотом-українцем
зростати, треба походження
країни знати.

- Облітав журавель сто
доріг, сто земель.

Облітав, обходив, крила,
ноги натрудив.

Ми спитали журавля:
«Де найкраща земля?»

Журавель відповідає:

«Краще рідної немає!»

У всіх людей – одна святиня,
Куди не глянь, де не спитай.
Рідніша їм своя пустиня,
Аніж земний в чужині рай.
Нема без кореня рослини,
А нас, людей, без Батьківщини.

ЛЕГЕНДА ПРО УКРАЇНУ

Колись давним-давно в одному селі жила бідна вдова. Не було в неї ніякої втіхи від життя, тільки одна важка робота. І ось настав радісний день. В неї народилась дівчинка – маленька, крихітна, гарненька. І мити стала думати, яке ім'я дати своєму дитяті. Тут, звідки – невідомо, осяяна маревом, з'явилася в хаті чарівниця. Вона з тривоگوю і жалістю дивилася на немовля і сказала вдові: «Не давай дитині імені, вона сама його знайде, а якщо даси, то вона помре.» Дівчина росла-підростала, була розумною, слухняною, але невеселою, часто журилася тим, що у неї немає імені.

потаємки вирушила в доріжку. Відна вдова (токала доньку),
другий, не витримала розлуки і пішла свою доньку
шукати. Ішла, йшла і вийшла в чисте поле, жовте-жовте і
пшеницею колоситься. В чистому блакитному небі
ластівки кружляють, світить ясне сонечко. І бачить мати –
спить на полі дівчина, її дочка, та

така гарна, що вона мимоволі
замилувалась нею. Раптом
потемніло

синє небо, здійняв вітер куряву,
полягла

землі колосиста пшениця. Почувся
тупіт та

і ржання коней, брязкання зброї, вигуки
чужою мовою. Це були війська хана
Батия.

Попереду їхав син хана. Раптом він
побачив

красуню-дівчину, зупинився і вигукнув:
« Укрє тице! » що на його мові означало

Мати, побачивши це, опустилася на коліна і стала благати Господа Бога захисту для своєї єдиної дитини. Раптом стало все чорне-чорне, заgrimів грім, затряслася, здригнулася земля, а потому все стихло...

По небу пропливали ніжно-блакитні хмаринки. Лише курява здіймалась навкруги, і на полі стояла самотня вдова.

Пішла вона плачучи по землі шукати свою дитину. А в пам'яті лишилося одне – Україна, Україна. Йшла... З очей падали сльози. І там, де на землю падали сльозинки, проростали квіти волошки. Мати йшла боса, колола ноги, і, де на землю падала крапля крові, виростали маки. Де пройшла мати по землі, так і стала та **земля зватись Україною.**

Пелюстка 2:

Треба

гарно

працювати,

щоб про

Україну

знати.

Україна – це отча земля, рідний край, де ти народився.

Її багатства – це хліб, цукор, сталь, вугілля, овочі і фрукти і т.д. А ще – тихі озера, каланові гаї, народні пісні. Україна – це древній Київ і широкий Дніпро.

Україна – держава. У кожній державі є свої кордони, які можна побачити на карті. Це широка червона лінія, кружечками позначені міста, блакитним – річки, коричневим – гори.

Пелюстка
3 –
Фізкульт
ХВИЛИНКА

the creative imperative

Пелюстка 4.

Великих і славних міст
багато, а ми будемо головне
місто України вивчати!

Було три брати:

один на ім'я Кий, другий – Щек, третій – Хорив.
І була в них сестра – Либідь. Вони побудували
місто і назвали його Києвом, на честь
старшого брата. Навколо міста був ліс і
великий бір, де вони ловили звірів. Кий довго
княжив. Він був мужнім і хоробрим, тому його
ім'я навіки залишилося в назві столиці.

Пелюстка5.

Щоб
краще свій
край
пізнати,
треба
СИМВОЛИ
держави
знати.

У ст. 20 1розділу Конституції
записано: «Державними
символами України є Державний
Прапор України, Державний Герб
України і Державний Гімн України»

-Число три завжди
вважали чарівним,
казковим. А ще у
тризубі відображено
триєдність життя. Це
– батько – мати –
дитя, які
символізують собою
силу, мудрість,
любов.

Він має досить давнє походження.

Жовтий колір – це колір пшеничного поля, колір хліба, зерна, що дарує життя всьому суццюму на землі.

Жовтий колір – це ще й колір жовтогарячого сонця, без лагідних

променів якого не дозрів би, не заколосився б життєдайний хліб.

Синій колір – це колір ясного, чистого, мирного неба. А невже без живлющої матері-води визрів би, заколосився хліб?

От вам і ще один блакитний колір – колір цариці -

-Гімн – це урочиста пісня, виконання якої пов’язане зі святковими урочистостями, офіційними заходами, військовими парадоми. Згідно ст. 20 Конституції України гімном України є національний гімн на музику М. Вербицького зі словами П. Чубинського.

Під час звучання Гімну слід пам’ятати, що присутні повинні припинити будь-який рух, встати і віддати належне головній Пісні України.

Діти, послухайте правила, які ви повинні знати і завжди виконувати.

- 1. Звучить Гімн – потрібно встати, гордо і голосно співати.
- 2. Гімн напам’ятай треба знати, разом з усіма співати.
- 3. Біля прапора зупинись, честь віддати не лінись.
- 4. Шануй Гімн, як матінку, бережи Прапор, як батечка,
- покажи Герб діточкам своїм, щоб жилося в Україні
- добре всім.
- 5. Конституцію потрібно вчити, за її законами жити.
- 6. Бережи Прапор, як зіницю ока.
- 7. Завжди пам’ятай, що Герб – то воля, слава, сила.
- 8. Наш Герб – тризуб: запам’ятай і про це не забувай.
- 9. Коли в руках Прапор – будь попереду, веди людей
- за собою

Без верби і калини нема
України

-Не було хати, біля якої б не росла калина. Як забіліють квіти, дівчата ними коси прикрашали. Калина – це символ дівочої краси. Не було в народній медицині кращих ліків від застуди, кашлю, серцевих захворюваннях ніж калиновий чай з медом. А як була потрібна калина у весільних обрядах! Калиновим цвітом і ягідками оздоблювали весільний коровай і весільне кільце молодої. Про калину в народі дуже багато складали віршів, оспівували її в піснях.

Зацвіла верба – прийшла весна, кажуть в народі. А з нею і Великодні свята, вербна неділя. Оберегом від хвороб та зла служила освячена верба. Нею били кожного зустрічного і примовляли: «Будь великим, як верба, а здоровим, як вода, а багатим, як земля». Виганяючи вперше худобу на пасовище, вдаряли її вербою, щоб уберегти від хвороби та всякої шкоди.

Пелюстка 6.

А тепер
повідомляємо
, як рідний
край ми
любимо,
знаємо!

- Багато ви дізнались про Україну. Любіть її і дбайте про неї. Своєю славною працею ви змогли повернути Соняшнику його пелюстки. Залишилася ще одна, остання.

Пелюстка 7.

Зі мною діти пограйте, себе
перевіряйте!

Діти, працювали ви старанно,
Тож урок пройшов не марно.
Працювали від душі.
Тож всі ви молодці!

